

Kunstkritikk er Norges ledende nettsted for samtidskunst. Kunstkritikk is Norway's leading online art journal.

Would you like to switch to the mobile version of the site? [Ja](#) [Nej](#)

[Kritik](#)[Kommentarer](#)[Nyheter](#)[Artiklar](#)[Arkiv](#)

Uppdaterat 18. februari 20:38

[KUNSTKRITIKK.SE](#) [INTERNATIONAL EDITION](#)

[KUNSTKRITIKK.NO](#)

[KUNSTKRITIKK.DK](#)

Vi söker konstnärer

THE NEW HUMAN: You and I in Global Wonderland

Moderna Museet Malmö, Malmö

14. mars - 18. oktober 2015

Kritik 08.04.15

I en nyss lämnad dåtid

Av [Rebecka Thor](#)

Yael Bartana, *Inferno*, 2013.

Den unga kvinnan i videon berättar att hon inte grät när hennes pappa lämnade henne vid fabriken. Samtidigt som hon pratar så stryker hon över en glödlampa, snurrar den ett varv i handen och fortsätter. Berättelsen är del av Cao Feis installation *My Future is Not a Dream – What Are You Doing Here?* (2006) som består av två videos, flyttkartonger märkta med texten «Utopia Factory», en vägg av korrugerad plåt med framsidor ur den fiktiva tidningen «Utopia Daily», samt

fotografier och en raketliknande skulptur av färgsprakande lysrör. Den ena videon visar en fabriksinteriör, och den andra består av intervjuer med dess unga arbetskraft.

Cao Feis verk ingår i *You and I in Global Wonderland* på Moderna Museet Malmö, som curatorn Joa Ljungberg beskriver som en reflektion över hur vi kan leva tillsammans i en föränderlig värld, idag och imorgon. Det är den första av två utställningar i projektet *THE NEW HUMAN*, varav den andra delen *Knock, Knock, Is Anyone Home?* visas i Malmö nästa vår. Till detta kommer en tredje del på Moderna i Stockholm under hösten 2016. Det problem som kan urskiljas redan nu är att den samtida som beskrivs helt enkelt inte framstår som särskild samtida. Det gäller allt från den politiska verklighetsbeskrivningen, till urvalet av verk och den konst som visas i utställningen. Till detta kommer en mängd oklarheter, som utställningens komplicerade format med olika kapitel och visningsperioder, varför man har valt att enbart visa videokonst och varför just millennieskiftet utgör den borte gränsen för projektets tematik och urval.

Tomáš Rafa, *Nationalists and citizens protest against Roma people*, 06.07.2013, České Budějovice, Czech Republic.

I *You and I in Global Wonderland* visas tre verk under hela utställningsperioden, och utöver dessa så kommer åtta andra verk att ställas ut i kortare perioder. Vid sidan av Cao Feis installation, så utgörs grundstommen av Isaac Juliens *Paradise Omeros* (2002) samt Robert Boyds fyrkanaliga videoinstallation *Xanadu* (2006) bestående av bilder på diktatorer från Hitler till Stalin, Mao och Saddam, terrorattentaten mot WTC, New Orleans efter Katrina, självmordssektor, amerikanska talkshows och demonstrationer. Allt ackompanjerat av låtar som *Don't Cry for Me Argentina* och ledmotivet, Olivia Newton-Johns musikalpumpande *Xanadu*. Boyds installation är ett tidsdokument över en period som vi nyligen har lämnat bakom oss, men i utställningen lämnas vi undrande om verket är tänkt att handla om dåtid eller nutid. Detsamma kan sägas om *Paradise Omeros*, som utan tvekan är ett viktigt verk från tiden för Okwui Enwezors Documenta 11, men vad säger det oss här och nu – om framtiden?

Av de verk som visas under utställningens första period är två av tre i alla fall producerade de senaste åren, men det räddar dem inte från att kännas gamla, redan gjorda eller bara generiska. Ett verk gör det till den grad att jag först tänker att jag har sett det förut, tills jag kommer på att jag blandar ihop det med Artur Zmijewskis *Democracies* (2009–2012): det är Tomáš Rafas *New Nationalisms* (2009–) som visas på tre monitorer och är ett utsnitt ur konstnärens arkiv med dokumentationer av nationalistiska rörelser i Europa. Här finns en aktualitet då Rafa har filmat Pegida och kriget i Ukraina, men något tillägg eller någon förskjutning hade behövts för att göra verket intressant bortom den rent innehållsmässiga nivån.

Santiago Mostyn, *Delay*
(installationsvy), 2014. Foto: Anna Rowland.

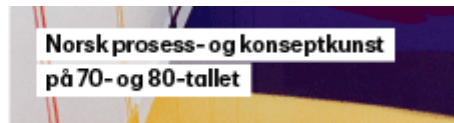
De andra verk som visas då jag besöker utställningen är Esra Ersens *Om du kunde tala svenska...* (2001), och Santiago Mostyns mer nyproducerade *Delay* (2014), där konstnären rör sig nattetid på Stockholms gator. Närmare bestämt så befinner han sig på Stureplan, utelivets epicentrum, och genom sin närvaro som rasifierad och genom att röra sig på ett icke-konventionellt sätt – han strosar, skuttar, hukar sig mitt i gatan – så tydliggörs majoritetssamhällets snäva normer. När han dessutom smeker olika blonda män på kinden så framstår gränsen för det normala som otroligt lätt (och nödvändig) att bestrida. Men i sin helhet framstår Mostyns verk som ett inlägg i en debatt som förankrar det i en samtida, svensk kontext, där både andra konstnärer och antirasistiska projekt som [Kultwatch](#), [Tryck](#) och [Rummet](#) har problematiserat frågor om rasism och vithetsnormer på ett långt intressantare sätt.

You and I in Global Wonderland och *THE NEW HUMAN* bör nog förstås som del av Modernas satsning på att bredda vad som visas på museet, för att innefatta fler verk skapade utanför en västerländsk kontext. Att utställningen i Malmö framstår mer som en best-of än ett förslag eller en ny tanke, beror sannolikt till stor del på att den bygger på inlån från en och samma samling, Julia Stoschek Collection i Düsseldorf. Möjligen hade utställningen fungerat bättre som en summering av det som har varit, än i relation till den nya människan i den globala världen. Att på ett initierat sätt ta sig an de senaste femton åren, och undersöka hur det som har hänt har påverkat vår värld idag hade varit en tillräcklig utmaning. Med en sådan samtidshistoriografisk ambition kunde Moderna också ha undvikit att framstå som att man 2015 har upptäckt att det finns en värld utanför Europa.

Robert Boyd, *Xanadu* (installationsvy), 2006. Foto: Anna Rowland.

[Visa kommentarer \(0\)](#)[Dölj kommentarer](#)[Skriv en kommentar](#)[Skriv ut](#)[e-post](#)
[| Dela](#)

Skriv en kommentar

Name (only post under your real name are allowed)*:

E-post (visas inte)*:

Kommentar*:

[Send](#)

Læserindlæggene er en vigtig del af Kunstkritikk. Vi er derfor meget glade for at du bidrager til vores læserforum. Vi beder alle følge vanlige regler for høflighed. Husk at du er ansvarlig for dine egne indlæg. Vi godtager derfor kun indlæg under fuldt navn.

Redaktionen läser ikke indlæg før publicering, men følger debatten fortløbende. Vi forbeholder os ret til at fjerne indlæg som er usaglige, indeholder personangreb eller som vi af andre grunde finder upassende. Dette sker uden forhåndsvarsel, og efter skønsbaserede vurderinger foretaget af redaktionen. I læserindlæg godtages kun tekst, ingen billeder, video, html-kode el. lign. Lykke til med debatten!

[Sök](#)

[SENASTE|MEST LÄSTA|LÄSARINLÄGG](#)

[Nytt residency i Oslo](#)

21.03.16

Initiativtager til det nyoprettede residency-programmet PRAKSIS, Nicholas ...

[Fællesfrokost på japansk](#)

21.03.16

Fire japanske kunstnere inviterer til borgerinklusion og fællesspisning på ...

[Mot framtiden utan konflikter](#)

21.03.16

Årets Sydneybiennial tar fasta på alternativa former för kommunikation och ...

[Al magt til mikro-institutionerne](#)

18.03.16

I København ligger definitionsmagten hos den selvorganiserede scene. Vermilion ...

[Tilfældige tall](#)

18.03.16

Kuratornettverket Curator Jour Fixes kartlegging av kunstfeltet i Oslo gikk seg ...

[Om Kunstkritikk](#)

|

[Kontakt](#)

|

[RSS-FEED](#)

|

[Redaktion](#)

|

[Skribenter](#)

|

[Annonsinformation](#)

|

PRENUMERERA PÅ NYHETSMBREV:

namn
E-post

[Submit](#)

|

FACEBOOK PAGE

Twitter

Kunstkritikk utgis av Stiftelsen Kunstkritikk ISSN 1504-0925

Svensk redaktör: Frans Josef Petersson post@kunstkritikk.se

Chefredaktör: Jonas Ekeberg

Kunstkritikk arbejder efter den norske «Vær Varsom-plakat» for god presseskik

Kunstkritikk støds av Norsk kulturråd, Nordisk Kulturfond, Fritt Ord, Statens Kunstråd i Danmark och Statens Kulturråd i Sverige.